

Skikkelse/form.

Fil 2:6-7

... han som, da han var i Guds skikkelse (morfe), ikke holdt det for et røvet bytte å være Gud lik, men gav avkall på det og tok en tjeners skikkelse (morfe) på seg, da han kom i menneskers liknelse. Og da han i sin ferd (schema) var funnet som et menneske...

Her i disse versene blir det brukt 2 forskjellige ord for form/skikkelse, nemlig **morfe** og **schema**.

Morfe betyr: form, skikkelse. Morfoo er det tilsvarende verbet, og betyr å ha en skikkelse, å bli formet. Opprinnelig ble dette ordet brukt om en kunstner som formet sitt materiale til et bilde (en ytre form). Kunstnerens indre blir synliggjort. Derfor kan en si at morfe er et uttrykk for det indre liv. Eller med andre ord kan vi si at det er en ytre form som gjenspeiler det indre liv.

Schema betyr: form, ytre form, utseende. Schema blir brukt 2 ganger i Det Nye Testamentet. Utenom her blir det også brukt i 1Kor 7,31 "...For denne verdens skikkelse forgår...". Med Schema menes det altså det ytre, det du ser. Dette ordet kommer muligens fra det greske ordet skema som betyr teaterscene, som altså handler om det ytre du ser.

Her ser vi forskjellen mellom disse to ordene for form/skikkelse. Mens morfe forteller om en ytre form som har sammenheng med det indre, har schema bare fokus på det ytre som du ser., og som ikke trenger ha noen sammenheng med det indre. Mens morfe handler om det som er sannhet og som noe virkelig er, kan schema handle om hva noe ser ut til å være.

Det står ikke om Jesus at han tok på seg en menneskelig morfe, men en tjeners morfe. Han var i Guds morfe, som han la av seg, og tok på seg en tjeners morfe. Dette forteller noe om hans indre skikkelse, som gav seg til kjenne i det ytre. I det ytre (schema) som folk så, var han menneske.

På forklarelsens berg (Matt 17:2) når det står at han ble forklaret, brukes ordet **metamorfoo**. Hans ytre ble forvandlet i henhold til det indre. Jesus var egentlig Gud, men hadde lagt dette av seg og tatt på seg en tjeners skikkelse. Men her ble det åpenbart/forklart hvem han virkelig er. Når det her i Fil. 2,6 står "da han var", betyr egentlig "da han er", ordet for var/er forteller om noe som er og som forsetter å være. Han sluttet ikke å være Gud, men la av seg sin herlighet for en stund, den som ble synlig på forklarelsens berg. I Joh 17,5 ber han om at denne herlighet skal bli gjenopprettet igjen.

Vidar Tjomsland